

27 И удожди на нихъ мясо както пзреть, и птичета крылати както песокъ морскій :

28 И направи да паднатъ въ средата на-станатъ имъ, около жилищата имъ.

29 И ядоха, и насытихася премногѡ : и принесе имъ желаніето ихъно :

30 Не бехася насытили ѿ желаніето си. Юще (беше) во устата ихъни яденіето имъ,

31 И гнѣвъ Божій вдигнася на нихъ, и уби голѣмцыте ѿ нихъ, и избранныте на-Израила собори долъ.

32 При сичко това они согрѣшиха юще, и не повѣроваха на чюдесата Мъ.

33 За това свърши Онъ въ светѣ дните имъ, и години те имъ во смѣщеніе.

34 Когато ги умзрѣвѣваше, тогава Го трасеха, и шкрясашася, и свѣрина приѣгнѣваха камъ Бога.

35 И сецахася, че Богъ (беше) крѣпость ихъна, и Богъ всевышній помощникъ ихъенъ.

36 Но сосъ устата си прельцаваха Го, и сосъ азыкаты си лжеха Го :

37 И сърдцето имъ не беше право сосъ Него, нито кѣха вѣрни въ завѣтаты Мъ.

38 Той обаче быде благоутробенъ, прости беззаконіето (имъ), и не (ги) разори : но многѡ пжти удържа гнѣвжты Свой, и не воздигна сичката Си лютость :

39 И сетисе че бѣха плоть : вѣтръ който прехожда, и не се връща.

40 Колко пжти Го раздражиха въ пѣстыната, прогнѣваха Го въ земля безводнъ,

41 И върнахася, и искѣсиха Бога, и святаго Израилева прешгорчиха !

42 Не воспоменаха рѣката Мъ, деньжты въ който ги избави ѿ непріятелаты :